

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 3 грудня 1939 р.

Вівторок, 18 травня, 1982 року • № 59 [3099].

Ціна
2 коп.

Я КОМСОМОЛОМ ВИХОВАНІЙ

Сьогодні починає роботу XIX з'їзд ВЛКСМ. Це радісна подія не тільки для молоді, а й для всього радянського народу. А надто — для нас, ветеранів комсомолу.

У ці травневі дні як ніколи хвилюють спогади. День Перемоги, ювілей піонерії і ось — XIX з'їзд комсомолу. В усіма цими датами пов'язане наше життя.

Мені пощастило бути делегатом VIII з'їзду комсомолу. Наймолодшим делегатом — тоді мені, семикласнику, ледве виповнилось 14 років.

Я вчився. Учив інших. У 30-х роках, коли в сільському господарстві не вистачало кадрів, ми, студенти машинобудівного технікуму, ходили по селах, агітували молодь для вступу в технікум. Самі ж і готували хлопців та дівчат до екзаменів, починаючи, бувало, з вивчення букв і цифр. Ось тоді я вчився говорити з людьми, нести їм правдиве слово партії. Відтоді й не покидав лекторської роботи.

Комсомольцем я вчився долати труднощі, жити для народу, для країни. Справжньою школою були комсомольські доручення. Наприклад, коли 1934 року на Кіровоградському підприємстві мені доручили очолити комсомольську організацію, я дуже приблизно уявляв організацію соціалістичного змагання серед молодих робітників. Николі б не підгадовав його, який не товариш! Вони пішли на найважчі ділянки роботи, стали заступниками змагання. Тоді я перше зрозумів велику силу соціалістичного змагання, силу згуртованого колективу.

Досвід, здобутий на заводі, допоміг мені, коли я виконував перше партійне доручення в тривожні передвоєнні роки. Я очолював тоді майже шеститисячний загін молодих червонозорівців...

Це були найкращі мої роки.

Тепер, з висоти прожитих літ, я з упевненістю можу сказати, що комсомольський гарт, комсомольський характер допоміг мені встояти у грізні роки Великої Вітчизняної, справитися з обов'язками керівника тилового заводу, додавав сил у повоєнні роки...

Я давно вже вийшов з комсомольського віку. Та з комсомолом не пориваю. Охоче відгукуюся на всі його пропозиції і заклики. Комсомольські справи й турботи не дають зістаритись душою.

І. МАРКОВ,
комсомолец 30-х років.



Високими трудовими показниками зустрів XIX з'їзд ВЛКСМ комсомольсько-молодіжний цех № 4 Кіровоградської взуттєвої фабрики. Серед профангозих соціалістичного змагання — групкомсорт цеху Світлана ЧЕРПАК. Працює вона розкрійницею, змінні заздання виконує на 120—130 процентів.

Фото М. ХОРЕНЖЕНКА.

РАПОРТУЄМО!

Є П'ЯТИМІСЯЧНЕ!

На початку нинішнього року комсомольсько-молодіжний колектив доярок, який я очолюю, зобов'язався виконати п'ятимісячне завдання по виробництву і продажу молока державі до дня

відкриття XIX з'їзду ВЛКСМ.

Сьогодні я з гордістю доповідаю: члени КМК слова свого дотримали! На державні приймальні пункти відправлено 5297 центнерів молока, від кожної корови надано його по 1395 кілограмів. Ще вагоміших результатів добилися Стефанія Кримська і Марія Микитчук. Нині середньодобовий надій мо-

лока від корози становить 10,6 кілограма.

Є. КРАВЧЕНКО, групкомсорт комсомольсько-молодіжного колективу доярок Несватківського відділка Другого імені Петровського цукроміністерства, делегат XXIV з'їзду ЛКСМ України. Олександріський район.

І ЗА ДЕЛЕГАТА

У кінці зміни минулої середі Леонід Бобешко міцно потиснув кожному руку:

— Ну що ж, може, завтра вже не побачимось, то щасливо зоставатись. Тримайте марку! — сказав хлопцям, довірливо дивлячись в очі. — Як і досі, понад план.

— Тепер тим більше, — пообіцяв гордо Юрій Комар. — За себе і делегата.

Ні, бригадир не сумнівався, що товариші дотримують слова. Вірять їм. За всім місяцями спільної роботи пересвідчився — люблять хлопці свою спеціальність, трудяться від душі, з ними можна братись за великі справи — не підведуть.

— Я прийшов у механоскладальний цех заводу «Червона зірка» наступного дня, коли поїзд з делегацією комсомольців Кіровоградщини уже мчав до

Москви на XIX з'їзд ВЛКСМ. У бригаді — трудове напруження. Комсомольці працюють без поспіху, розважливо, кожен крок — вивірений, як у досвідчених робітників. А бригада ж їхня наймолодша на заводі. Назіть слово «молоді» для них надто доросле — юні. Анатолій Орехов торік ще навчався у середній школі, Юрій Гончаренко та Василь Адашук закінчували міське технічне училище № 6. Юрій Комар робив перші кроки в інструментальному цеху. Юні, однак...

Комсомольсько-молодіжна бригада Леоніда Бобешки зобов'язалась виконати виробничі лінійні заздання до дня від-

криття XIX з'їзду ВЛКСМ. Сприсялися на тиждень раніше. Нині колектив групується у рахунок останнього місяця року. Молоді токарі виборюють право називатись колективом комуністичної праці, п'ятирічне завдання дали слово завершити за чотири роки.

На початку року їм довірили важливе завдання — виготовляти деталі для нової овочевої сіралки СО-42.

— Скнуто і незвично без Льоні, — щиро каже комсорт Юрій Комар. — Його один лише усміх додає сили, не кажучи про добре наставницьке слово. Чекаємо його повернення з неперемінним. Чекає вся заводська комсомолія. Він — наша гордість.

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР. Секретар комсомольської організації механоскладального цеху заводу «Червона зірка» Е. Барна повідомила: нині колектив токарів трудиться і за свого бригадира Леоніда Бобешку, щомісячні завдання виконує на 125—130 процентів.

М. Кіровоград.

В. ВАСИЛІВ.

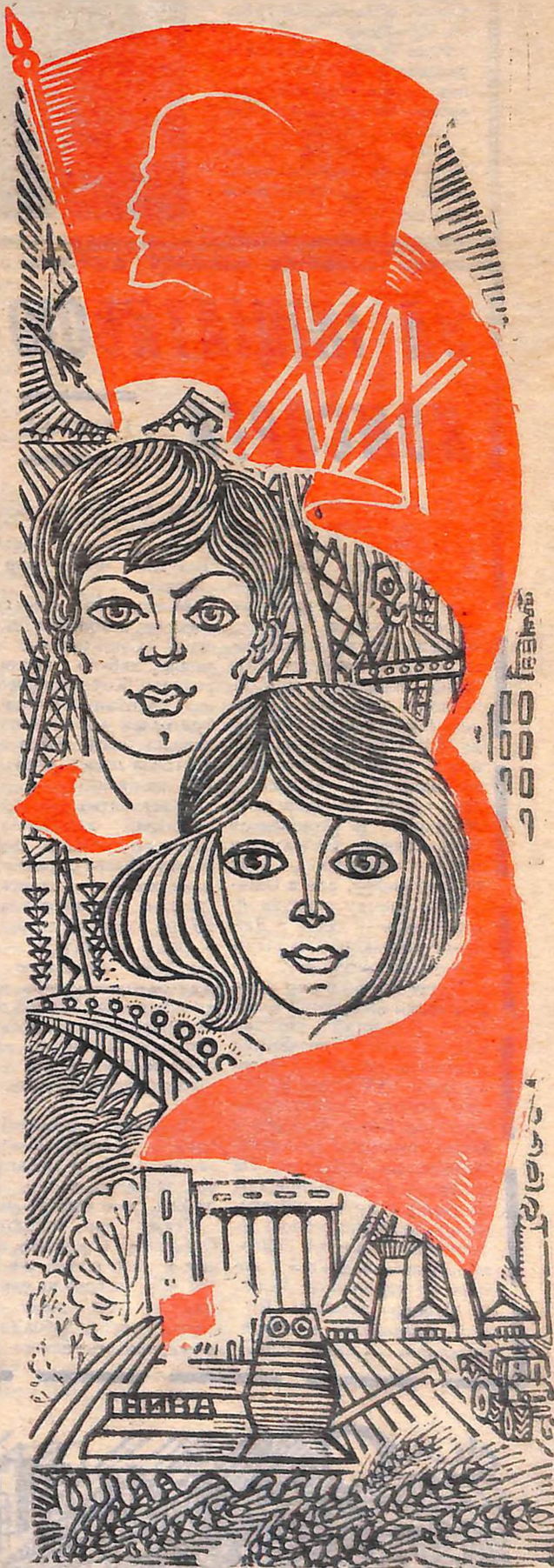
СЬОГОДНІ
В МОСКВІ
ПОЧИНАЄ
СВОЮ РОБОТУ
XIX З'ІЗД
ВСЕСОЮЗНОЇ
ЛЕНІНСЬКОЇ
КОМУНІСТИЧНОЇ
СПІЛКИ МОЛОДІ

ПЛЕНУМ ЦК ВЛКСМ

Регламент і порядок роботи XIX з'їзду Ленінського комсомолу затверджено на Пленумі ЦК ВЛКСМ, що відбувся 15 травня в Москві.

Розглянуто також і односторонньо затверджено звіт Центрального Комітету ВЛКСМ XIX з'їздові комсомолу. З доповіддю виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов.

(ТАРС).



ДЕЛЕГАТ КОМСОМОЛЬСЬКОГО З'ЇЗДУ

— 1 —

— Сашко, заснув ти чи що?..

Олександр відкрив очі й побачив над собою здиноване обличчя Віктора Харченка.

— Ні, просто відпочиваю. Ти йди, Віно, я зараз...

Десь далеко, аж біля тракторного стану, тонко дзенькнуло цинкове відро — хтось набирив воду.

Сашко підвівся і пішов до трактора. Ще кілька хвилин тому тіло було геть змореним, обважнілим, а тепер, що не крок — то й радість. Йшов без поспіху. Поруч бігли-дріботили думки, згадки...

Торік на цьому ж полі їхня тракторна бригада завершила жнива. Як зараз пам'ятає Олександр: тихий вечір (сонце ось-ось мало сховатись за обрій), радісні обличчя комбайнерів.

— Є пропозиція, — раптом звернулася до всіх секретар комітету комсомолу господарства Ангеліна Брюховецька. — Хай останній валок обмолотить переможець змагання.

Всі погляди звернулися до нього.

— Давай, Сашко! — підбадьорливо усміхнувся Сергій Олексійович Громко, бригадир.

Його СК-6 влевнено увійшов у загінку і полинув далеко-далеко, назустріч вечірньому сонцю.

Пізніше з'ясувалося, що в тій, останній, загінці Олександр Зарічний намолотив десятитисячний центнер хліба.

Сонячні гони

Олександр ЗАРІЧНИЙ — механізатор колгоспу імені Ватутіна Новоукраїнського району.

Рік народження — 1959.

Освіта — середня.

Партійність — член ВЛКСМ.

Комсомольське доручення — групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади № 1.

На XXII обласній звітно-виборній комсомольській конференції обраний делегатом XIX з'їзду ВЛКСМ.

— 2 —

З армії Олександр повернувся навесні. А восени став групкомсоргом тракторної бригади. Повірили в нього хлопці. Мож-

ливо, тому, що й до служби добре працював, вчився у кращого наставника господарства комуніста Петра Омеляновича Яценка.



ЗА ІНІЦІАТИВОЮ КОМСОРГА ПРИКЛАД

Комсомольсько-молодіжні колонії імені XXV з'їзду КПРС та імені 60-річчя комсомолу України у Зіп'явському локомотивному депо — застріляні вагонні почини. Тому коли машиніст великавагове поїзда Олександр Глушенко наприкінці минулого року вступив з власною ініціативою «XIX з'їзду ВЛКСМ» — 19 надпланових тисяч тонн народногосподарських вантажів, це нікого не здивувало.

Машиніст із помічником Олександром Непокупним могли заміритись і на більшу цифру, але в Олександра випадок цілий місяць — сесія у Дніпропетровському інституті інженерів транспорту.

А через деякий час, коли Глушенко вже почав вести свій особистий рахунок надпланового перевезення вантажів, на зборах колонії імені XXV з'їзду КПРС, яку очолює машиніст-інструктор Борис Федорович Безай, товариші одностайно схвалили ініціативу. Не забарився і відповідно на почині і друзі, суперники по змаганню, молоді залізничники другої комсомольсько-молодіжної колонії, де керівником Микола Іванович Уманець. Вілітні ініціативу в житті достроково — таке слово

дали Олександр Гордієнко, Віталій Оксанич, Олександр Литвинюк, Анатолій Толкуній, Володимир Василенко.

Звідтоді всі орієнтувались на виконання ініціативи. Соціалістичне змагання набуло широкого розмаху. Комітет комсомолу постійно тримав під контролем хід виконання завдань, висвітлював його у стійкій пресі, егергивних листівках.

Суперництво уже в перші місяці засвідчило — слова комсомольці дотримують. Цифра перевезення надпланових вантажів зростала. Першого травня молоді машиністи колонії Б. Безай доповіли — понад план проведено 461 великаваговий состав, якими перевезено 243 883 тонн народногосподарських вантажів. При цьому зекономлено близько ста тисяч кіловат-годин електроенергії.

Показник економії — один з найважливіших у залізничників. І найвищий він, звичайно, в тих, хто любить свою спеціальність.

Скажу про ініціатора. Олександр Глушенко працює в депо п'ятий рік. За цей час досконало вивчив профіль усіх доріг і з кожного рейсу обов'язково «привозить запас» зе-

кономленої електроенергії. Машиніст навчився так водити поїзд, що економить і на найкоротших перегонах, скрупульозно дотримуючись графіку руху. Вміло регулюючи швидкість поїзда, веде його без затрат енергії (за інерцією) при найменшій можливості, зупинки робить у чітко визначених місцях. В останні роки виходить переможцем конкурсів на краще знання інструкцій, правил технічної експлуатації. Його поважають товариші. На минулорічних звітно-виборних комсомольських зборах колонії Олександра Глушенка одностайно обрали своїм комсомольським ватажком.

Сьогодні приємно підбавити підсумки кількомісячних старань молодих залізничників. О. Глушенко значно перевищив своє завдання — перевіз близько 30 тисяч тонн народногосподарських вантажів, зекономив при цьому понад 20 тисяч кіловат-годин електроенергії. До початку роботи з'їзду комсомолу ініціативу свого комсорга втілювали в життя Михайло Невдаха, Анатолій Хоржевський, Андрій Ліщина, Сергій Базюк, Леонід Гончаров, а також члени комсомольсько-молодіжної колонії імені 60-річчя ЛКСМУ Олександр Литвинюк, делегат XIX з'їзду ВЛКСМ Володимир Василенко та інші.

Т. ПАВЛЕНКО, секретар комітету комсомолу Знамянського локомотивного депо.

Того ж 1979-го року на засіданні правління колгоспу запропонував Зарічний створити комсомольсько-молодіжну механізовану ланку по вирощуванню кукурудзи. З ним погодились, хоча й не без вагань: молоді, мовляв, ще чи справляться?.. Справились. По 40 центнерів зерна качаністої з гектара збрала тоді ланка.

Незбаром члени КМК Віктор Харченко, Анатолій Марченко разом із комуністом Григорієм Андрущенком взяли за вирощування цукрових буряків за індустріальною технологією.

Що й казати, додалося турбот в Олександра після того, як став він групкомсоргом. Проте встигав і на засіданні комітету комсомолу побувати, і рейд «Комсомольського

прожектора» провести, і до школи заглянути. З місцевою десятирічкою зв'язки в нього тісні: вже зараз може сказати, хто з випускників поповнить їхню механізаторську сім'ю.

Нинішнього року його ланка замахнулася на 45-центнерний урожай кукурудзи. Сівбу на всій 450-гектарній площі комсомольці провели за три дні. А групкомсорг разом із сівачами Валентином Бещенком і Борисом Козаченком став переможцем колгоспного соціалістичного змагання.

— 3 —

Напередодні від'їзду делегації області до Москви я зустрівся з Олександром Зарічним удруге. Фізіялі в ошатному скверку біля обкому комсомолу. Він із захопленням розповідав про своє село Рівне, про товаришів.

— Уявляєш, усі двадцять вісім дають зараз майже по дві норми! А під час з'їзду працюватимуть на зекономленому пальному.

А ще згадував. Наставників Петра Омеляновича Яценка та Григорія Івановича Андрущенка, секретаря комітету комсомолу Тоню Брюховецьку («не бачив людини більш одержимі»).

— Радий, що їдеш на з'їзд? — запитав я в Олександра.

Він здивувався:

— Радий? Щасливий!

М. ЧЕРНЕНКО.
Новоукраїнський район.

ЧЕРВОНІ слідопити Куцеволівської СШ вирішили зібрати матеріали про всіх 794 односельців, які відстоювали незалежність рідної Батьківщини на фронтах Великої Вітчизняної війни. Юнаки та дітчата пи-

На лінії ВОГНЮ

жуть учнівські твори про свого земляка Героя Радянського Союзу Т. М. Шашула, котрий у вересні 1941 року в районі села Штепівки на Сумщині прорвався на танку до фашистських артилерійських позицій і знищив 6 ворожих гармат. Учні шлють листи в різні кінці країни з метою встановити зв'язки з рідними і близькими воїнів-визволителів (їх у боях за село загинуло до 1500 чоловік). Один із них — Герой Радянського Союзу комсомолец Павло Кузуб — уродженець станиці Петровської Краснодарського краю.

Гвардії рядовий Павло Кузуб йшов в останній бій з ворогом разом зі своїми побратимами гвардії старшим сержантом Анатолієм Борниским (він з Мордовської АРСР), гвардії сер-

жантом Єгором Чесноковим (з Воронезької області), гвардії старшиною Михайлом Панариним (з Татарської АРСР), гвардії старшим сержантом Віктором Леоновим (з Новосибірської області). Йшли у бій комуністи і

ли йому шлях. Борнискі повертається назад, туди, де залягли наші автомашини, — щоб підняти їх в атаку знову. А взвод розвідників повів Леонов.

Ось уже ворожа траншея. Павло Кузуб кидася гранату, але дзот не змовкає. Друга граната полетіла далі вогневої точки. Третя — якраз у ціль. На висоті настає тиша. І Анатолій Борнискі, який замінив командира батальйону, повів бійців в атаку. Та в цей час знову зблився вогню з паші дзоту. Леонов кидася до нього з автоматом, але його випереджає Кузуб — комсомолец падає грудьми на амбразуру.

Командир взводу 106 окремої розвідувальної роти, 110-ї гвардійської стрілецької дивізії Борнискі поклав на горбик свіжої землі ящик від снаряда з написом: «Гвардії рядовий Павло Степанович Кузуб, 1924 року народження, із станиці Петровської Краснодарського краю, член ВЛКСМ, геройський загинув 9 жовтня 1943 року».

Це вже після того, як наші передові підрозділи розтрощили фашистські панцерники, що сунули на Куцеволівку. Над могилою героя стояли росіяни, білоруси, українці, вірмени... усі — з лінії вогню.

...Кладуть квіти на могилу Героя Радянського Союзу Павло Кузуба піонери і комсомольці українського села Куцеволівки. Вони — тільки десятки з тисяч загонів тих, хто успадковує славу полеглих зв'язків.

М. ВИНЦЕВИЙ.
Село Куцеволівка, Онуфріївський район.

Комсомольський ТЕЛЕМАЙТ

КИРОВОГРАД. Учора до Львова виїхала пропагандистсько-художня група Кіровоградського обкому комсомолу, яка буде працювати в складі республіканського агітпоїзда «Комсомолец України».

У складі пропагандистсько-художньої групи поети В. Гончаренко і А. Брагинська, самодіяльний композитор Р. Булгачов, лектор обкому комсомолу П. Вакуленко, А. Богунський, Н. Ямко, Г. Коган, Г. Дзяконов, Г. Флейшман, вокально-інструментальний ансамбль під керівництвом О. Агури із гоголового підприємства виробничого об'єднання «Дружмаш».

Програма виступів пропагандистсько-художньої групи Кіровоградщини присвячена XIX з'їзду ВЛКСМ.

ГАЙВОРОН. Іменем секретаря підпільного райкому партії М. П. Зимоліна, який боровся з ворогом у Гайвороні під час фашистської окупації, названо перехідний Почесний кубок. Його установив районний комітет ЛКСМ України для нагородження кращого юнармійського відділення — переможця районного фіналу військово-спортивної гри «Орля». Першими володарями кубка стали напередодні комсомольського з'їзду юнармійці Солгунівської середньої школи.





Піонери всієї країни справі Леніна вірні!

АНОНС

Є про що рапортувати!

Травень завжди називають квітучим. І не випадково. Який багатий він на кольори! Сліпучо-білий, яскраво-зелений, блакитний. А в нинішні дні вулиці міст і сіл

заповнили ще й червоний. Ніби іскринки від великого вогнища, ніби частинки прапорів полум'яють на грудях іменинників червоні галстуки. Завтра, 19 травня, Всесоюзній піонерській організації імені В. І. Леніна, котра об'єднує у своїх рядах 20 мільйонів хлопчиків і дівчаток, виповнюється 60 років. А сьогодні у старшого вірного друга юних лєнінців — комсомолу — теж величезне свято — почав роботу XIX з'їзд Всесоюзної Лєнінської Комуністичної Спілки Молоді.

Є про що рапортувати піонерам комсомольському форуму. В усіх великих ділах країни і їхня часточка.

Руками юних зібрано тисячі тонн металолому, посаджено мільйони дерев, вирощено сотні кролів, здано тонни лікарських рослин... «Заповітам Леніна вірні». «Беремо з комуністів приклад» — під такими девізами впевнено крокують хлопчики і дівчатка маршрутами Всесоюзного маршу «Піонери всієї країни справі Леніна вірні».

«Слухайте всі! В день народження піонерської організації ми клянємось завжди бути вірними ідеалам партії!» Такі палкі слова лунають на площах, у парках, на стадіонах і в шкільних актових залах.

З днем народження, червоногалстучна юно!

СПОГАДИ ВETERANІВ

«Славний піонері — 60» — так називався тематичний вечір, який відбувся в обласному краєзнавчому музеї. У ньому взяли участь ветерани піонерського руху на Кіровоградщині, учні міської школи № 8, відвідувачі музею.

На ньому виступили науковий співробітник музею С. М. Гламаздіна. Вона розповідала про історію створення піонерської організації в нашій області, про героїчні діла юних підпільників у роки Великої Вітчизняної, про добрі традиції нинішньої піонерії.

Цікавими були спогади ветеранів піонерського руху З. М. Завірої та Р. Г. Бухман про перші червоногалстучні загони, табори праці та відпочинку. Школярі дізналися багато нового з їхніх розповідей.

В. НОЖЕНКО,
науковий співробітник
музею.
м. Кіровоград.

У республіканському огляді-конкурсі сільських та шкільних бібліотек, присвяченому 60-річчю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, взяли активну участь і бібліотеки нашого району. Мета огляду — допомогти юним читачам учинитися працювати над книгою, зробити так, щоб для кожного хлопчика і дівчинки вона стала другом, постійним помічником і порадиником.

Заключним етапом участі шкільних бібліотек в огляді став районний зліт учасників літературної подорожі «В нову п'ятирічку трудових піонерських справ», котру організував VIII Всесоюзний зліт піонерії.

Відмінною рисою нинішнього конкурсного змагання було прагнення юних читачів ще раз довести, як багато допомагають книги учасникам Всесоюзного піонерського маршруту «Піонери всієї країни справі Леніна вірні!» Причому, книгу «Домашня всезнайка» учениці п'ятих класів шкіл №№ 1, 2 м. Гайворона не просто читали, а за її порадами го-

ПІОНЕРСЬКА П'ЯТИРІЧКА

ДРУГ, ПОМІЧНИК, ПОРАДНИК

тували салати і шили фартушки; хлопчики пришивали гудзики і прасували брюки. Прочитані ними книги про справи піонерських допомогли організувати свято двору, в підготовці до якого були впроваджені подвір'я багатьох житлових будинків, проведені конкурси на краще збереження будівель та шанобливе ставлення до хліба.

Загін юних читачів Гайворонської районної дитячої бібліотеки, котрі очолює семикласниця СШ № 5 Іра Калькова, впроваджує сквер поблизу бібліотеки. А влітку ці школярі вирішили взяти участь в операції «Зелена аптека».

Потрібну і цікаву справу задумали слухачі факультету «Майбутній воїн» при малій бібліотечній універсіаді. Вони звернулися до райвійськкомату з пропозицією взяти шефство над ветеранами Великої Вітчизняної війни.

Естафета «Піонерська п'ятирічка і книга — поруч» показала, що юні книголюби всіх сільських бібліотек під час Всесоюзного тижня дитячої книги пройшли від села до села, рапортуючи про роботу з книгою, про свої піонерські справи, виступаючи з концертними програмами. Серед учасників республіканського огляду-конкурсу переможцями стали піонери загону імені комсомолки В. Рюміна школи № 2 м. Гайворона і бібліотека Долішівської СШ.

Друге і третє місця завоювали загін імені Л. Голікова школи № 1 і четвертокласники СШ № 5 м. Гайворона, бібліотеки Могильницької і Тау-жиянської десятирічок.

І. ГОНЧАР,
заступник директора
Гайворонської цент-
ралізованої бібліотеч-
ної системи.

МИР, СОНЦЕ, ДРУЖБА

МИ — ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТИ

Юні інтернаціоналісти Вільшанського району мають друзів у багатьох кутках земної кулі. Про те, як працюють шкільні КІДІ, яких успіхів досягли школярі на піонерському маршруті «Мир і солідарність», розповідають учні Оксана ХАТАМОВА та Ігор КЛИМЕНКО.

Оксана ХАТАМОВА
(клуб інтернаціональної
дружби «Факел» Добри-
ської середньої школи):

Село наше багатонаціональне, і товариші в мене болгар, українці, молдовани, а сама я з Узбекистану. Живемо всі ми згуртованою піонерською сім'єю і дружною із зарубіжними ровесниками. Пишуть вони нам із Слівенського, Разградського, Толбучинського округів Народної Республіки Болгарії, розповідають про міста своєї країни, про життя вояд болгарського народу Георгія Дмитрова. Щороку на початку вересня у нас проходить тиждень радянсько-болгарської дружби. У його програмі — розповіді кидівців про братню країну, вікторини, зустрічі з людьми, які побували в НРБ, виставки сувенірів.

Масою друзів і в усіх кінцях нашої Вітчизни: у Молдавії, Узбекистані, Грузії, Бурятії, Білорусії. 1977 року приїздили до нас піонери із бурятського села Видріно. А 1979

року наші кидівці відвідали друзів у Самаркандській області. Милувалися ми там виноградниками і багатовисокими полями, самаркандськими мавзолеями і мечетями, їли узбецький плов... Потім поїхали у чудове місто дружби Ташкент. Всього цього не забути.

У 1976 році в нашому клубі появилася книга почесних кидівців. Ми дуже раді, що почесним членом «Факелу» згодився стати великий друг радянських дітей Леонід Ілліч Брежнев.

Цього року кидівці провели фестиваль дружби. Його учасники читали вірші, співали пісні, виконували танці народів СРСР спочатку в школі, а потім виїхали до буряководів на поля.

Уже одинадцять років наша школа здає кошти у Фонд миру. А недавно ми відправили посилки дітям Кампучії.

Мир, дружба, сонце. Щоб ці чудові слова були вічними, треба мати друзів на всій планеті.

Ігор КЛИМЕНКО (клуб інтернаціональної дружби «Солідарність» Сухоташинської середньої школи):

Наш КІД працює вже десять років. Його члени інформують своїх товаришів про важливі події у країні і за рубежом, досягнення нашої Вітчизни у комуністичному будівництві, про життя ровесників із союзних республік і соціалістичних країн, діяльність прогресивних молодіжних організацій. Ми листуємося з клубами інтернаціональної дружби «Червона гвоздика», «Глобус» зі Львівської області, «Орбіта» з Івано-Франківщини. Є в нас друзі у Ставропольському і Хабаровському краях, у Молдавії, Литві, Грузії, Якутській АРСР, а також у Німецькій Демократичній Республіці та Болгарії.

«Мир — найдорожча цінність для людства» — під таким лозунгом проходить усі засідання клубу, вечори, тижні інтернаціональної дружби, мітинги боротьби за мир. Щороку ми здаємо до Фонду миру

понад 400 карбованців, зроблених під час трудових десантів.

Усі школярі прийшли на мітинг «Свободу Антонію Майдані!» із плакатами, транспарантами, які закликали звільнити полум'яного парагвайського патріота. Написали листа про це в «Піонерську правду».

Наша піонерська дружина з честю носить ім'я Героя Радянського Союзу Андрія Васильовича Грязнова, котрий похований у нашому селі. Кидівці доглядають його могилу, листуються із земляками героя. Незабутньою була зустріч із рідними А. В. Грязнова.

Важливе місце в роботі клубу займає вивчення матеріалів про діяльність В. І. Леніна. Ми організували у квітні заочні подорожі «Тут Леніна кроки лунали», «Скрізь у світі лєнінці і Ленін скрізь живе». Цікавими ми також біографіями вождів робітничого класу інших країн. Зокрема, з допомогою зарубіжних друзів зібрали цікаві дані про Ернста Тельмана та Георгія Димитрова.

Щороку в травні районний комітет комсомолу проводить зльоти юних інтернаціоналістів. Нинішній зліт присвячений 60-річчю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна та 60-річчю утворення СРСР.



«Піонер означає «перший» — це твердження добре відоме юним лєнінцям дружини імені Ф. І. Гогоря Союзівської СШ Кіровоградського району. І не тільки відоме. Запитаєте у школі, хто найактивніший у збиранні металолому та макулатури, хто найбільше виростив кролів і частіше від інших допомагає старшим по господарству, і всі, не задумуючись, скажуть: «Ну, звичайно ж, піонери».

На знімку: «Завтра — наше свято» — з гордістю промовляють хлопчики і дівчатка кращих піонерських загонів імені Л. Голікова і Л. Матвеевої. (На передньому плані — п'ятикласниця Марина ЛУПАНА).

Фото В. ГРИБА.

«Сімейний архів розповів»—

таку назву має ще одна пошукова операція, котру проводять хлопчики і дівчатка Глинської десятирічки Світловодського району на честь 60-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Якими були вони, юні лєнінці двадцятих, як жили, навчалися, чим захоплювалися? Ці запитання хвилюють глинських школярів. Піонери народ допитливий і задуману справу завжди доводять до кінця, тож узялися за діло. Копітка, наполеглива праця виявилася недаремною. Скоро учням стали відомі імена тих, кого вони

розрахували. Це — Федосій Іванович Неподвижний, Семен Антонович Невкиліпий, Олександра Дмитрівна Литовченко, Марія Семенівна Гора. З їхніх спогадів юні лєнінці дізналися, що перший піонерський загін був створений у селі Глинському 1922 року. Його очолював П. І. Неподвижний. А скільки цікавого розповіла школярам Олександра Дмитрівна Литовченко, котра і нині живе у селі! Піонери часто приходять до неї, щоб узнати ще більше про тих, хто крокував під червоним піонерським знаменом шістьдесят років тому. А ще допомогти старшим по господарству, поділитися своїми успіхами, радісними. І завжди такі зустрічі багаті, теплі, ширі. Операція «Сімейний архів розповів» триває.

Т. КОЛІЯ.



ТВОРЧИСТЬ

«Пролісок» засновано в 1970 році. Спочатку в його складі налічувалося 20 чоловік. На сьогоднішній день він об'єднує 400 школярів віком від 7 до 16 років. Усі вони успішно поєднують навчання в школі із заняттями в ансамблі. За роки існування танцювальний колектив Палацу піонерів та школярів неодноразово виступав перед гля-

виявилось 600. Цифри досить переконливі: потрапляють сюди не всі. Для занять у ансамблі мало хореографічних даних. На одне з чільних місць висувається вимога — добре вчитися. Робота по підвищенню успішності та дисципліни поставлена тут досить цікаво. У кінці кожної чверті учні представляють керівникові колективу свої шкільні табелі. Раз на місяць перевіряються щоденники. Якщо хтось має погані оцінки, його в гастрольну поїздку не візьмуть.

Коваленко, Валентина Джобадзе — часто наводять приклади із шкільного життя. Це дає їм можливість краще пояснити дітям завдання, і закріплює набуті на уроках знання.

Коли на репетицію приходять молодші групи, в Палаці піонерів та школярів можна спостерігати своєрідні батьківські збори. Це мами і тати, бабусі і дідусі чекають, поки їхні діти закінчать заняття. У батьків уже склався певний «колектив». Тут завжди

денція набирати до першого класу загальноосвітньої школи учнів не з семи років, а з шести, педагоги ансамблю «Пролісок» почали підготовку п'ятирічних дітей.

За 9—11 років перебування в ансамблі діти розучують найрізноманітніші танці — вальси, польки, фокстроти... Є серед них такі, які аважуються обов'язковими. Вони ніби залишаються у спадок від однієї групи іншій. По них судять про зростання майстерності групи.

Хлопці та дівчата з «Проліска» дуже люблять свій Палац піонерів, де зустрічаються не тільки під час репетицій та концертів. Тут проводяться вечори відпочинку, цікаві завіти учасників художньої самодіяльності. Тоді кожен має можливість продемонструвати свої здібності: звучать вірші, пісні, ліричне музику, ставляться коротенькі сценки. Ну, і звичайно, танці — стрімкі і барвисті.

Учасники «Проліска» завжди виходять на сцену усміхненими, адже вони прагнуть дарувати своїм мистецтвом людям радість.

Минають роки, і діти «виростають» із «Проліска». Для одних хореографія стає професією — вони продовжують навчання у спеціальних закладах, інші просто залишаються активними учасниками художньої самодіяльності.

Не так давно Ірину Васильєву, Ларису та Ірину Малюшенків запросили до «Ятрані».

ГПО НА МАРШІ

УРОК ПЕРЕД ВИПРОБУВАННЯМИ

комсомольці місцевого колгоспу імені Шевченка. Інші всі спільно залучені до роботи у групах ГПО, склали заліз з фізичної та військово-технічної підготовки. Країні фізорги Володимир Блажко, Ми-

Коли випускника нашої школи Юрія Міценка призначили до лав Радянської Армії, у військоматі він сказав:

— Я готовий виконати все...

Ще в школі Юрій Міценко пройшов належну підготовку до армійської служби, загартувавши себе духовно і фізично — став значківцем ГПО, спортсменом-розрядником, здобув технічну спеціальність.

І ми, його наставники, вірили: комсомолець Міценко виконає наказ своїх односельців.

На XXIV з'їзді ЛКСМУ член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький підкреслює: «Комсомол разом із спортивними, профспілковими організаціями, ДТСААФ, органами народної освіти зобов'язаний подбати, щоб до фізкультури, спорту, туризму залучили всіх без винятку юнаків і дівчат, починаючи з початкової школи, щоб кожен комсомолец, піонер, кожна молода людина була значківцем ГПО».

Така настанова — орієнтир у нашій роботі по вихованню школярів. І тут фізичне виховання — один із головних напрямів. Передусім ми подбали про створення зразкової спортивної бази. Комсомольці нашої школи обладнали для себе непоганий легкоатлетичний комплекс — бігові доріжки, сектори для метання, для стрибків. Встановлено перекладні, гімнастичні стінки, смугу перешкод. Усі ігрові майданчики з гумово-бітумним покриттям. А в спортзалі є нестандартне обладнання. Користуємось ми і стрільбищем, яке побудували

хайло Козак, Юрій Животовський, Вадим Червоний, Валентина Христич отримали завдання: почати перепідготовку з тим, щоб зростає майстерність наших спортсменів, щоб їхні результати були сталими.

Ось тільки окремі результати наших багатороботів: Сергій Грабчак долає стометрівку за 12,2 секунди, Ігор Шемячкін підтягується на перекладні 19 разів, Володимир Блажко мстає гранату за 50-метрову відмітку, Петро Солтик кидкає м'ячик на 63 метри. Заняття в секції з багатоборства ГПО допомогли, наприклад, краще вишкільте Сергію Грабчаку і на стартах з ручного м'яча. Він став першорозрядником, увійшов до складу збірної області.

Масові спортивні змагання в позаурочний час у школі проходять майже щотижня. Проведено ігри «Старт надії», «Веселі старты», поєдинки з багатоборства ГПО (змовні і літні), змагання стрільби, метальники, гирьовики, тенісисти, гандболісти. Організували ми турнір старшокласників на приз пам'яті Героя Радянського Союзу Івана Юр'єва, який загинув, визволяючи наше село від німецько-фашистських загарбників. Цікаво пройшла військово-спортивна гра «Зірниця».

Усі спортивні змагання ми намагаємось проводити урочисто, цікаво, з участю ветеранів війни, перших комсомольців села. Саме легке — бігові доріжки, сектори для метання, для стрибків. Встановлено перекладні, гімнастичні стінки, смугу перешкод. Усі ігрові майданчики з гумово-бітумним покриттям. А в спортзалі є нестандартне обладнання. Користуємось ми і стрільбищем, яке побудували

П. Солтик, учитель фізкультури Грушківської середньої школи. Ульяновський район.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — «ТОРПЕДО» — 1:0

Єдиний гол, який забив у ворота лучинських футболістів Юрій Сердюк, вирішив долю матчу. Хоч «Зірка» тримала весь час у напрузі своїх суперників, але так і не змогла згрупуватися у належний ансамбль. Гострих ситуацій протягом гри вистало. Раз по раз допомагали нападуючій ланці захисники «Зірки». Проте торпедівці Лучини перехоплювали м'яч і не давали кіровоградцям зайняти найбільш небезпечні місця в зоні воріт суперника. Були хвилини, коли гра просто не клеїлась. Завзяті гравці «Зірки» сподіювалися, їм не вистачало конкретності, колективності в наступальних діях, торпедівці завладали «Зірці» захопити оперативний простір.

Тепер у «Зірні» 15 очок (7 вигравів, два програвші, одна нічия, різниця забитих і пропущених м'ячів: 11—5). Отже — другий рядок у турнірній таблиці. А лідерс вистави «Крибас», який переміг авангардівця Ровно — 2:1. На третьому місці півголдський «Колос». Він у цьому турі зіграв унічию (0:0) з чернеським «Онеаном».

Сьогодні «Зірка» зустрічається на своєму полі з розв'язними авангардівцями.

Лазо. По закінченні — По-вини.

Наступний номер «Молодої комунари» вийде в середу, 19 травня.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Хлібни, 2.

ТАНЦІ ЛИНУТЬ БАРВИСТІ

Хореографічний ансамбль «Пролісок»

Кіровоградського обласного Палацу піонерів та школярів імені В. І. Леніна виступу на здобуття республіканської премії імені М. Островського.

У ансамблі панує взаємодопомога, міцна дружба. Якщо на репетиції когось не вдається певний прийом, йому придуть на допомогу педагог чи товариші.

Недавно я був свідком такого випадку. Керівник ансамблю Анатолій Коротков, який у цей день проводив заняття з групою, розділив хлопців на дві групи і сказав, щоб вивчали елементи танцю, а сам вийшов. У хлопців, де старшим було призначено Тольо Маленка, не все виходило гаразд. Олег Куликовський зі своїми

точаться розмови про проблеми виховання, про те, яке місце в цьому вихованні посідають танці.

— Ви знаєте, — каже батько Сашка Макущенко, — у мене є ще один син, йому півтора року. Дивлячись на старшого, також починає пританцьовувати. Хотілося б, щоб і він потрапив до «Проліска».

А. Є. Коротков розробив певну систему репетицій. Раніше після літніх канікул починали роботу у вересні, а тепер — з першого серпня. На останній місяць літа при-



хлопцями попросили концертмейстера кілька разів програти мелодію спочатку, повільно показували послідовність рухів, і за кілька хвилин уже всі могли виконати потрібний елемент правильно.

Під час занять педагог — відмінник народної освіти УРСР Валентина Короткова, Наталія

падає надзвичайно велике навантаження. Відсутність занять у школі дає можливість всього за один місяць підготувати програму, а потім цілий рік шліфувати майстерність виконання.

У цьому році А. Є. Коротков запропонував своїм колегам провести експеримент. Враховуючи, що намітилася тен-

Незабаром до них приєднаються Віктор Соколенко, Ігор Кваша, Ігор Данилов, Дмитро Тридубський, Олег Фортун. Змужнівши, розвинувши свої здібності в «Проліску», підуть вони далі широким мистецьким шляхом.

В. АФАНАСІЄНКО.

м. Кіровоград.

Телебачення

Вівторок

ЦТ (1 програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Москва. Кіноогляд. 8.55 —

Фільм «Вони були першими». 10.30 — Наша юність трудова. Концерт радянської пісні. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Комсомол — моя доля». Док. фільм «Щасливий горизонт» «Василь Сувороков та його бригада». «Турботи Язбів». 15.55 — Мінусинський день музею. 16.30 — Фільм-концерт «Балада про пісню». 17.50 — До 60-річчя

Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Док. телефільм «Урочисто об'їжджу...». Фільм 3. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Щоденник XIX з'їзду ВЛКСМ. 19.55 — Телефільм «20-е грудня». 1 серія. 21.00 — «Час». 22.00 — Концерт для делегатів XIX з'їзду ВЛКСМ. Передача з Кієвського Палацу з'їзду. По закінченні — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — «Актуальна напора». 10.35 — Телефільм «Вітало надії». 10.55 — Музичний фільм «Веселий співзвуччя». 11.40 — «Шкільний екран». 7 клас. Фізика. 12.10 — Телеогляд «Точка зору». 12.45 — «Молодь Країни Рад». Документальна кінопрограма. 13.45 — Фільм «Четверта висота». 16.00 —

Новини. 16.10 — «Срібний дівочок». 16.35 — «Абитуриєнт 82». 17.05 — До Мінусинського дня музею. Телефільм. 18.00 — «Сучасний». 19.00 — «Актуальна напора». 19.30 — Для старшокласників. «Товариш». (Випуск 2). 20.05 — Концерт комсомольської пісні. 20.40 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 22.00 — Фестивальний кінозал. Фільм «Сергій

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському письмі.



Б/К 02200.

НАША АДРЕСА

316050, МСП

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.



ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського миста — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; нренторської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61107.

Обсяг 0,6 друк. арс.

Зам. № 242. Тираж 51300.